

TELETEKST DERGİ

Eski Teletekste Yeni Adet

İÇİNDEKİLER

"Yazmasam deli olacaktım."

HAZAL ARTUĞ

SON DANS BÖLÜM 2

İBRAHİM KARAKUŞ

PARAYLA EĞİTİM VERME HAKKI SATIN
ALINABİLİR Mİ?

MERTCAN SORKUN

ÇIĞLIK

SUAT ARSLAN

HUZURSUZLUĞA ÖVGÜ

HAZAL ARTUĞ - İBRAHİM KARAKUŞ

KUŞ UÇUŞU DİZİ İNCELEMESİ

MİNERVA

BEKLEMEK

SON DANS/ BÖLÜM 2

‘Belki bir gün tekrardan karşılaşacağız. Başka bir hikâyenin, başka bir karakteri olarak. Belki bu sefer hikayemiz bir ömürlük olacak. Ama, bu gece değil.’

Not burada sonlanıyordu. Bir insanı okuduğu üç cümle nasıl olurda böylesine şaşırtır, aklını karıştırdı? Anlayamadım, defalarca okusam da bu gecenin dansımızla bir şeylerin değiştireceğine olan inancım anlamama engel oluyordu. Nottaki bu gece değil kısmı ise inancımın ters düşüyor adeta er meydanında savaşıyordu.

Bir bankta sabaha kadar oturup notu okudum ve düşündüm. Eve gitmek içimden gelmediği gibi buna gücümün kalmadığını da hissediyordum. Gün doğarken gecenin bütün soğuğu ve karanlığı içime işlemişti sanki. Bu kadar kafa karıştırıcı olduğu için hem ona kızıyor hem de kırılıyordum. Sanki kızmaya ve kırılmaya hakkım varmış gibi. Sanki buna hakkım olacak olaylar yaşamışız gibi. Elimde sadece sonsuza kadar saklamak istediğim dansımız ve bir de bu not vardı. Kendisi nerede yaşar, kimlerle konuşur, ne yer/içer haberim yoktu. Onu sadece uzaktan izleyen biri olarak ben, bu hikâyenin kahramanı bile olamazdım. Ama birden içimde tarif edemediğim ve karşı koyamadığım bir coşku hissettim. Onu nerede ise bulacak ve notun anlamını soracaktım. Evet, bunu yapmalıyım diyerek oturduğum yerden hızlıca kalktım.

Nereden başlayacağımı bilmiyordum. Müzikali yaptığımız dün geceki büyük ve ihtişamlı salona geri dönerek görevlilerden davetli listesini istedim. Tüm gelenlerin isimlerinin olduğu kağıt şimdi elimdeydi. Listede ismini ararken yaşadığım heyecan ellerimin titremesine, gözlerimin sürekli sırayı kaçırmasına neden oluyordu. Listenin en sonuna doğru onun ismini gördüm, kendi gibi güzel ismini. Adını okumak bile kalbimi hızlandırmaya yetmişti ama bir cesaret listedeki numarayı salonun telefonundan çevirmeye başladım. Uzun bir süre çaldı ancak açan olmadı. Tekrar tekrar arasam da bir sonuç alamadım. Bunun üzerine adresini alabilme imkanımın olup olmadığını sordum. Çünkü davetiyeler herkesin evine gitmişti ve bu onu bulmaya bir adım daha yaklaşmak anlamına geliyordu. Normalde böyle bir izinleri yoktu ancak müzikalin orkestra şefi olmamdan dolayı bana adresini verdiler. Ne garip, gece hakkında bir şey bilmediğim insanın, şimdi adresi elimdeydi. Çok kolay oluyor diye düşünüp şüphelensem de üzerinde fazla durmadım ve adrese doğru hızlıca yola çıktım

Canlı caddelerin bitiminde doğa ile buluşulan, şehrin kalabalığından uzakta en tepedeki yeşillikler içindeki beyaz bir köşkte yaşıyordu. Yani en azından adres burada yaşadığını gösteriyordu. Kapıyı çalarken tereddüt etsem de derin bir nefes alarak çaldım. Bir iki çalışta açan olmadı. Daha sonra evde olmadıklarını düşünerek bahçede beklemeye karar verdim. Tam bahçeye doğru döndüğümde kapı açıldı. Evin hizmetlisi olduğunu düşündüğüm kız önce geliş nedenimi, kim olduğumu sorarak evin sahibine haber vermek üzere içeri gitti. Beni de evin büyük ve ışıltılı salonuna aldı. Salon bütün cephelerden öyle çok ışık alıyordu ki sanki güneş burada varlığını sürdürüyor burası güneşin evi diye düşündüm. Daha sonra evin beyefendisi olduğunu düşündüğüm şık giyimli kibar yaşlı bir adam bana gülümseyerek gelmeye başladı.

-Merhabalar hoş geldiniz. Dün geceki gösteri için tekrar tebrik ederim. Gerçekten etkileyici ve kaliteliydi.

-''Teşekkür ederim. Beğenmenize ve keyif almanıza sevindim.'' diyerek ve sabırsızlığımı göstererek onu sordum.

Daha sonraki gidişat hiç beklediğim gibi olmadı. Kendisinin yurt dışına seyahate çıktığını öğrendim. Dün gece eşyalarını hızlıca toplayarak bir yolculuğa çıkmıştı. Babası olduğunu öğrendiğim bu beyefendi kızının uçarı halinden şikâyet ederek beni kahve içmeye davet etti. Bundan sonrası onun hakkında ilgimi belli etmeyerek sorduğum sorular ve benim hakkında beyefendinin sorduğu ve aldığı cevaplar şeklinde ilerledi.

Ne zaman döneceğini sorduğumda ise net bir cevap alamadım. Bazen aylarca dönmediği oluyormuş ancak kendisine olan ilgimi anlamış olacak ki 'İsterse o sizi bulur.' gibi bir cümle kullandı. Bunu söylerken benimle dalga geçer gibi bir hali vardı. Bundan rahatsız olsam da belli etmedim. Evden elimde hiçbir şeyle çıkarak kendi evime doğru yol aldım. Ne yaptığımı ne yapacağımı bilmez halde yaşadığım normal hayatıma geri dönmek bundan sonrası için nasıl mümkün olacaktı? Nasıl dönmesini ya da iyi ihtimalle onun beni bulmasını bekleyecektim bilmiyordum.

Günler sonra sabahın erken saatlerinde evimin kapısı hızla çalınmaya başladı. Uyku sersemi kapıyı açtığımda karşımda onu gördüm. Elinde valizi, rüzgardan savrulan saçları, günün ilk ışıklarının yüzünü aydınlatması ve güzel gülüşüyle işte karşımdaydı. Rüya gördüğümü sandım, gözlerimi birçok kez ovuşturdum. Ama hayır, karşımdaydı işte.

-'Sanırım konuşmamız gerek. O gecedен sonra beni aradığını babamdan öğrendim. Birden gitmek istemezdim ancak buna mecburdum. Neden böyle bir not yazdığımı, soracaksın biliyorum ve neden burada olduğumu da. Tüm sorularına cevap vermek istiyorum ancak şimdi çok yorgunum. İzin verirsen burada kalıp dinlenebilir miyim?' dedi.

Hala rüyada olduğumu düşünerek, inanmaz gözlerle içeri geçmesine izin verecek kadar kapıyı açtım ve geçmesini bekledim. İçeri girdi ve salondaki kanepeye uzandı. Uzanır uzanmaz da derin bir uykuya daldı. O uyurken onu izledim ve düşündüm. Sonsuza kadar burada onu izleyebilirdim evet bu kesindi. Ancak kesin olan diğer şey ise kafamın karışıklığıydı. Başka bir yerde karşılaşmayı umarken onu karşımda görmek ve şimdi uyurken onu izlemek beni aptal biri haline getiriyordu. Bulmaca çözmeyi severdim, ancak bunu çözemiyordum. Çözmem için bazı cevaplara ihtiyacım vardı ve cevaplar için de beklemek zorundaydım. Beklerken beş dakika ne kadar da uzun geliyordu. Onu uyurken izlerken beş dakikalığı toplayarak bunu öğrendim. Beklemek, her ne için olursa olsun zorlayıcıydı.

Devamı gelecek...

Hazal Artuğ

PARAYLA EĞİTİM VERME HAKKI SATIN ALINABİLİR Mİ?

Türkiye Futbol Federasyonu'nun yayınladığı, yeni antrenörlük kursu fiyatları oldukça yüksek olduğundan, tam olarak da başlıktaki soruyu sormamız için yer açmıştır.

Sadece fiyatlar sayesinde bu soruyu sormamıza yer açmıyor tabi ki de. Çünkü işin daha garipleştiği bir durum olan alan var. O da belgeyi alabilmeniz için belirli alanlarda puan almanız. Bu aşamada kaç yıl futbol oynadığınız, hangi okul diplomasına sahip olduğunuz ve yabancı dil gibi alanlardan puanlama var.

Puanlama aşamasındaysa eğer 4 yıl amatör olarak futbol oynadıysanız, 4 yıl spor bilimleri okuyan birisinden öne geçebiliyorsunuz. Buna kim ve nasıl karar vermiş bilmiyorum. Fakat her geçen yıl bu puanlamanın güncellenmemesi veya "bu puanlamayı nasıl yaptınız?" gibisinden bir çıkış yapan birisinin federasyonda bulunmadığından, kurumun daha iyi insanların çalıştığı bir yer olması gerekmektedir.

Çünkü futbol bir bilim ve bilimden, uzun yıllar futbol oynayan insanların daha çok anladığına inanmanız birazcık garip olur. Sonrasında da "bizim ülkemizde altyapılar neden böyle" diye düşünüp duran bir kurum olmaktan çıkamayacak, hale tabi gelirsiniz.

Daha sonrasında da altyapı tesisleri kurarak çözüm bulmaya çalışır ve o zamanda da yine çözümün sadece yapmak değil, yaptıktan sonra kimlerin oraya geleceğini iyi yetiştirmek olduğunu anlamanız gerekecektir. Fakat çoğunuz anlamak istemeyecek ve sadece sessizce duracaksınız. Çünkü siz geldiğinizde de durum böyleydi ve değiştirmenin bir anlamı yok değil mi?

Son olarak da şunu ekleyeceğim. Hem antrenörlerden bu kadar ücret alıp, hem de onlara iş garantisi veriyorsunuz. Sonrasında da onların ne haklarını savunuyor ne de onlara kaliteli eğitimler veriyorsunuz. Sadece belgeyi al, sonrasında ne yaparsan senindir, gibisinden bir tavrınız var. Bunun nedeni ise yıllardır aramızda tartışılıyor. Fakat siz o tartışmaları da dinlemeden kararlar alıyorsunuz.

Sanırım tek çözüm yolu, federasyondan bir şey beklemeyip antrenörlerin birlik sağlaması. Böylelikle bir şeyler değişecektir.

İbrahim Karakuş

ÇIĞLIK

---

*Beni pirüpak eyle ey su
Sana şükrediyor adem eller semada
Sana başka bakıyor gözler
Toprağın içindedir naciz bedenim
Beni kurtar bu çukurdan ey su
Yalvarışım aslında ona
Korkuyorum yokluğun kurak
Mutluluğuna ortaktır ellerim*

*Hiçliğin ortasında kalsa da ruhum
Sesini duyar koşarım
Bendeki hasreti söndür
Her gün aynı biraz farklı çığlık*

*Dağların eteklerinden
Salına salına coşup da gel
Öyle heybetli ki gölgen
Serinler bütün nasipsizler*

*Saflığın berraklığına aşık
O nasıl bir özlem
Parlıyor bir ağacın yaprağında
Yağan yağmur sonrasında*

*Toprağın kokusunu hisset
Huzura kavuşan bedenler bunlar
Duyuyorsun dimi
Her gün aynı insandan biraz farklı çığlık*

Mertcan Sorkun

HUZURSUZLUĞA ÖVGÜ

Kimsenin inmediği ya da binmediği bir durağın güzergahta olmasının manası olmalı. Var oluş süreci boyunca maddi ve manevi kavramların aracılığıyla sahip olmayı nihai amaç olarak konumlandırığımız kavram kuşkusuz huzurdur. Sevgiliniz , tanrınız koşulları yerine getirdiğinizde bunu vad eder. Çarkıfelekten payına düşeni veren patronun huzurun savaşında bayrak sallar. Yekten koşarsız arkadaşlar.

Varlığın oluşunda bulduğu yoksunluğu törpüleme gayretidir gelişmek. Bu gayret, bu varlığın kıstırıcılığının bilincine erişmesi olan huzursuzluktur. Bulunduğu formla uzlaşmış olan olduğuyla yok olandır. Yok olmak katidir elbet , umursanan ne varsa günün sonunda onun torbasına girer. Mümkün olmayanın bulunmadığı düzlemde vaha olan huzur , yüzeyi huzursuzluk taneleriyle döşeli çölde bir kaç ışık süzmesinden ibarettir. Ya hiç doğmamak ya da hiç yürümek gerekir. Hiç yürünmediği varsayımında huzursuzluğa batmak yahut batırılmak pek olasıdır.

Eğer doğumunun hemen sonrası ağlamıyorsa büyük ihtimalle ölmüştür.

Kuşku , göz bebeklerinin ardında saklı militandır. Gerçekliğin en geçerli doğrulama formu olan kuşku , huzursuzluğun uyumuyla uygunu belirler. Bilim huzursuzluğun güdüsüyle katkı sağladığı bu evrene canlıları huzura kavuşturmaya gaye etmemiştir. Gayesi sisle bürünmüş tabiatın gelişiğızel anlatılarına ve yaşayışlarına huzursuzlukla direnişten ibaret olmuştur. Huzur arayışı ,moneteizmin ölümsüzlük arayışı ile aynı derecede ahmakçadır. Ölümsüz olmak için ölmenin tek neden olduğu inanışta varlıkların huzur için aynı huzursuzluğu sonuna kadar yaşamayı idraktan yoksundur. Huzursuzluk inançlı bir insan için en nihayetinde huzur getirecektir. Peki huzursuzluk huzura inanmakla mümkün olabilir mi ?

Varlık yaşam döngüsü boyunca mutluluğun budunsal varsayımlarıyla dikta edilmiştir. Günümüzde hedonist kimseler için haz Aristippos'un hazzı olmuştur. En az düşünce ile nesne tabanında vuku bulan haz mutsuz edenden kaçmayı gereksinim eder. Huzursuzluğun hazzı yoktur. Huzursuzluğun kazanımlarından gelen hazzı huzursuzlukla yaklaşımayan kimse huzura düşer. Huzura düşen kimse de huzursuzluk etki ettiğinde huzursuz olur. Huzura düşüp huzursuzluğun etkisini minimize etmeye uğraşan kimsenin eylemi de bulunduğundan huzursuzluktur. Huzursuzluğu reddeden kimse ise huzur alanı çevresinde olanları reddetmiştir.

Hiçbir şey düşünmemeyi başaran kişi huzurludur.

Eylem bulunduğun durumun huzursuzluğudur. Kuşkusuz işlenmiş her iyilik yahut kötülük , görünmeyenin huzursuzluğudur. Vicdan diyalektiğinin temeli oluşturan bu sözde olumsuz kavramın dönütü olan fikir ya da hareketler eleştirisel bakışa sahip varlık için yine bu sözde olumsuz kavramın yamaçlarına varır. En nihayetinde huzursuzluk olumu ve oluşu derinden etkiler.

Huzursuzluğun bilincine varmak ve bunu fikirlere empoze edebilmek , yadsıyamak ya da hegomonik hale evirmemek , yani salt kabul etmek ve farkındalıkla yaşamak elzem olacaktır.

BEKLEMEK

Sonsuz boşluklar içindeyim. Herkese karşı büyük kırgınlık içindeyim. Sanki arkasını dönmüş beni görmeyen yüzlerce insan var gibi. Hiçbirine yanaşmıyorum. Korkuyorum. Kulağım çınlıyor. Hala benden bahseden insanlar var mı, diye hayret ediyorum. Haniyim, kayboldum. Sesler duyuyorum. Beni görmeyen ama benden bahseden sesler. Acaba, yok artık. Yoksa ben, hayır hayır olamaz. Belki de... Görünmez mi oldum?

İnsanların sadece istediklerini gördüğü dünyalarında yok olmuşum. Hüzünlü bir hal sardı çevremi. Hep acıklı şeyler mi, yazardım eskiden... Saati görüyor musun? Ondan bahsediliyor ya ben? Sevdiğim insanlar, doğrusunu benden öğrenmeden zihinlerinin satırlarını dolduruyorlar safsatalarla. Sevmekte bu kadar ısrar etmemin nedeni ne sahi? Ha doğru, irade ettiğim bir duygu değil. İyi bari.

Etrafta garip bir koku var. Küf gibi. Çürüyen, yok olan ve eskiyen bir şeyler kokuyor. Garip koku olmasının sebebi: kötü de değil, iyi de. Kokuyu bulmalıyım. Dağınık kısımları toplayarak başlıyorum. Ne çok yeni kıyafet var. Sırf buruşuk ve dağınıklık içinde oldukları için kötü görünüyor. Onlara haksızlık edilmiş. Koku gittikçe keskinleşiyor. Sanırım yaklaştım. Bu turuncu elbise ne kadar yıpranmış. Hala çok güzel görünüyor. Onunla ne kadar güzel görünürdüm. Eskimek ona yakışmamış. Koku, onu duyuyorum.

Elbiseleri düzeltmeye devam ediyorum. Bazılarını yıkadım, ütiledim. Bazıları için yapacak pek bir şeyim kalmamış. Bir termosum vardı. Hediye almıştım ama kaybettim. Şaşmamalı bana hediye verilmemesine. Kaybolan eşyalarım beni öznlüyorlar mıdır acaba? Ya da ihtiyaçları var mı, şu an bana. Eşyalarım, diyorum acaba ayakları olsa bana gelirler miydi? Bir düşünelim beni kaybeden birine gider miyim? Muhtemelen: beni sevmediğini, belki benden kurtulmak için kaybettiğini düşünürdüm. Haksızlık. Sevgili Kaybolan Eşyalarım, durum gerçekten böyle değil. Sizi seviyordum ve ben ben bilerek kaybetmedim. Yanlışlıkla veya dalgınlığıma geldi, desem. Ay, özürüm kabahatimden büyük. Eyvah! Kaybettiğim insanlar...

Koku, hala duyuyorum onu ama bulamıyorum. Kayboldum, kayboldu. Onu aramaya çıkıyorum. Beni bekliyordur. Kaybedilmenin tek telafisi bulunmaktır.

Minerva

KUŞ UÇUŞU DİZİ İNCELEMESİ

Netflix'in yeni Türk yapımı dizisi Kuş Uçuşu, Deniz Yorulmazer yönetmenliğinde ve Meriç Acemi senaristliğinde dizi sektöründe yerini aldı. Oyuncu kadrosunda daha önce birçok yapımda izlediğimiz Birce Akalay, Miray Daner, İbrahim Çelikkol, Burak Yamantürk, İrem Sak, Defne Kayalar yer almakta. Dizide duyduğumuz ve bence farklı ve etkileyici bir hava katan Nejat İşler de dış ses olarak projede.

Dizi, güzel ve büyük bir evin bahçesinden eve misafir olmamız ile başlıyor. Son derece sakin bir hava ve her şey yerli yerinde görüntüsü ile tam karşıt olarak Aslı (Miray Daner) ve Lale (Birce Akalay) 'nin birbirlerini öldürürcesine kavga görüntülerini görüyoruz. Dizi bu haliyle seyirciye sondan başa doğru gidiyormuş gibi bir izlenim yaratmakta.

Aslı, küçüklüğünden beri Lale'yi idol bilmiş ve onun yolundan gitmek ve bir gün onun yerini almak isteyen biri. Tıpkı Lale Kıran gibi basın yayın okumuş ve yaşam standartlarını ona göre yaşayan/yaşamaya çalışan bir karakter olarak karşımızda. Lale Kıran ise Öteki Taraf programının kusursuz sunucusu. Gerçek görünendir önderliğinde, yayın hayatı boyunca asla yalan haber yapmayan, işini ciddiye alan ve çevresi tarafından hem gıpta hem de hayranlıkla karışık kıskançlık bakışlarına maruz kalan biri. Her şey, Lale'nin bir gün Aslı'nın okuluna gelerek konuşma yapmasıyla başlar. Orada Aslı ona hayranlığını coşkulu bir şekilde gösterirken, Lale 'Haberin peşinde ol, kişilerin değil.' diyerek yüzüne bile bakmadan konuşmayı sonlandırır. Aslı buna sinirlenir ve artık tek bir hedefi vardır: Lale Kıran'ın yerine geçmek.

Dizi entrika, kaos, dram üçlemesinden nasibini alarak 8 bölüm boyunca ilerlemekte. İzlerken bir sonraki bölümü merak ettirse de olayların biraz kopuk kalması, bir yerden sonra hikâyenin atlaya atlaya ilerlemesi eksi yönleri diyebilirim. İlk bölümler son derece heyecanlıyken, son bölümlere doğru tempo düşmekte, final bölümünde ise biraz da olsa bundan sonrası nasıl oldu sorusuna cevap niteliğinde sahnelerde olabilirdi.

Dizinin öğreticiliği de bana göre güzeldi. Şöyle ki, asıl olan bir yere varmak değil, yoldur. Lale'nin , başarılı bir sunucu olana kadar neler yaşadığını, neleri göze aldığını çok izlemesekte, Lale Kıran olmanın zorlukları dizide iyi anlatılmış. Ailesine vakit ayırmakta zorlanan, sabahın erken saatlerinden günün geç saatlerine kadar kanalda kalan, hayatın tadını alamayan, başkaları ve özellikle seyirci ne der diye düşünen, yerini kimselere kaptırmamak üzere sürekli canla başla çalışmak Lale'yi zorlamış ve yormuş. Her şeyin dışarıdan görüldüğü gibi hayran olunacak kadar kolay ve güzel olmadığını dizi güzel anlatmakta. Aslı'nın ise düşündüğü Lale'nin kolaylıkla bu noktaya gelmesi ve bu noktanın hiçbir zorluğunun olmaması.

KUŞ UÇUŞU DİZİ İNCELEMESİ

Bir yere varma amacı oraya giderken yaşadıklarımıza karşı bizi kör etmemeli. Çünkü asıl olan yoldur ve vardığımız nokta belki de sandığımız kadar parlak ve bize iyi gelecek nokta değildir. Diziyi izlerken bu konuda düşündürücü etkisi hoşuma gitti.

Genel olarak oyuncu kadrosuyla, görüntü kalitesiyle, çekim açılarının güzelliği son derece ilgi çekici bir yapım. Mantık hataları, eksik yanları olsa da keyifli vakit geçirmek isterseniz izlenebilir bir dizi olarak tavsiye ediyorum. Şimdiden bu yazıdan sonra izleyeceklere iyi seyirler. Birlikte izlediğim, yorumladığım ve incelemesini yazdığım canım sevgilim, iyi ki varsın diyerek yazının benim olan bölümünü sonlandırıyorum.

Öncelikle Netflix platformunda ne olursa olsun, Türk yapımları görmek beni mutlu ediyor. Bu dizi de öyle bir dizi. Çekim kalitesi, oyunculuklar, senaryo ve işleyiş, TV dizilerine göre oldukça üst düzey. Bazı mantık hataları olsa da dizinin işleyişini ben beğendim.

Dizinin içeriğinden bahsedecek olursam; dizide bir televizyon kanalı var ve bu televizyon kanalında sunulan bir haber programı, ülkenin en iyisi konumunda. Her yıl gelen stajyerler burada kalıcı olmak için birbiriyle mücadele ediyor ve kalıcı olmanın verdiği mutluluğu, yalnızca bir kişi yaşıyordu. İşte olaylar burada başlıyor.

Kanala giren stajyerlerin arasında, hayranlıkla izlediği televizyon programını sunan Lale Kıran karakterinin yerine geçmek isteyen Aslı isimli karakter. Ona zarar vermek için her yolu deneyen birisi olarak tanımlanabilir.

Bir de ön plana çıkan ve sosyal medyada kanalın işleyişini, sahte bir hesapta açığa çıkartan ofis işlerini yapan bir çocuk olan Yusuf var. Yusuf, aslında sıradan görünen insanların bile çok büyük etkilere yol açacağını anlatabilmek için yaratılan bir karakter.

Aslı ile birlikte olarak beraber kanalda ilişkilerini ilerletiyorlar. Bu ilerletiş hem kanala hem de Lale Kıran'a oldukça zararlar veriyor. Hem dik duruşun, hem de isteklerin belirli bir zaman sonra hangi şartlar olursa olsun gerçekleştiği bir dizi, sizleri bekliyor. Bazı mantık hataları tabi ki var ama onları da görmezden gelmeniz gerekiyor.

Kim bilir daha ne kadar beraber bir şey izleyip, inceleyeceğiz bilmiyorum. Fakat seninle izlediğim her şeyin muazzam hissettirdiğini söyleyebilirim, canımın içi. İyi ki varsın.

Hazal Artuğ
İbrahim Karakuş

EDİTÖRLER

HAZAL ARTUĞ

İBRAHİM KARAKUŞ

MİNERVA

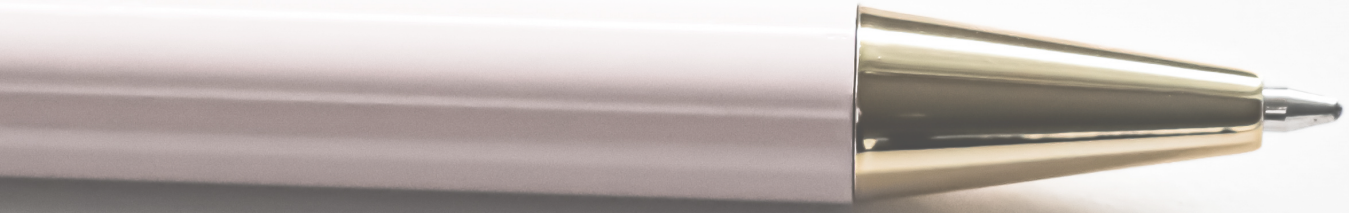
MAIL: teletekstdergi@gmail.com

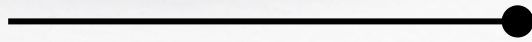
INSTAGRAM: teletekstdergi

TWITTER: @teletekstdergi

YAYIN SONA ERDİ.

Bir sonraki sayıda görüşmek üzere...